

Razdelitev poslancev po banovinah.

Dne 5. maja bomo volili 368 poslancev. K temu številu poslancev moramo prišteti še toliko drugih, kolikor je nosilcev kandidatnih list, ki zberejo nad 50.000 glasov. Če vzamemo za podlago zadnje šteje, po katerem ima Jugoslavija 13.930.918 prebivalcev, nastane naslednje razmerje po posameznih banovinah med številom poslancev in številom prebivalstva: Dravska banovina šteje 1.144.194 prebivalcev in voli 29 poslancev. V dravski banovini sta dve volilni okrožji, in sicer okrožje nekdanje ljubljanske in nekdanje mariborske oblasti. Prvo voli 14 poslancev, drugo 15. Kakor znano, dodeli volilni odbor tri petine mandatov večinski listi, medtem ko se dve petini razdelita med večinsko listo in manjšinske. Tri petine v dravski banovini znesejo 17, dve petini 12 poslancev. — V savski banovini, ki

šteje 2.703.163 prebivalcev, bodo volili 75 poslancev (tri petine 45, dve petini 30); vrbaska banovina 1.036.361 prebivalcev, 25 poslancev (15 in 10); v primorski banovini 900.800 prebivalcev, 24 poslancev (14 in 10); v drinski banovini 1.530.867 prebivalcev, 39 poslancev (24 in 15); v zetski banovini 924.986 prebivalcev, 33 poslancev (20 in 13); v donavski banovini 2.387.495 prebivalcev, 52 poslancev (31 in 21); v moravski banovini 1.436.129 prebivalcev, 41 poslancev (25 in 16); v vardarski banovini 1.575.185 prebivalcev, 45 poslancev (27 in 18). — V dravski banovini pride 1 poslanec na 39.500 prebivalcev, v savski na 36.000, v vrbaski 41.500, v primorski 37.500, v drinski 39.300, v zetski 28.000, v donavski 85.900, v moravski 35.000, v vardarski 35.000, v področju Belgrad-Zemun-Pančevo, ki voli 5 poslancev, pride 1 poslanec na 58.000 prebivalcev. V vsej Jugoslaviji pride povprečno 1 poslanec na 37.900 prebivalcev.

ko je dobila osirotela župnija Vuhred zopet stalnega dušnega pastirja in dal Bog, da bi se uresničile vse želje, ki so mu bile na ta dan izražene.

Marenberg. V soboto dne 9. februarja smo v Vuhredu pokopali uglednega kmeta Janeza Kolarja, po domače Novaka, ki je bil doma iz Marenberga, v okolici Sv. Janeza pri Snežicu. Bil je star komaj 50 let, bolezen je dobil v vojni, ko je tri leti bil na italijanskem bojišču v bližini Gorice. Bili so trije tovariši skupaj tam iz Marenberga: enega je granata raztrgala, drugi počiva na centralnem pokopališču na Dunaju, tretjega je vzela smrt sedaj. Rajni Janez je bil dobrega, mehkega srca in veren; ko je bil še doma, je bil vedno med onimi fanti, ki so, s šopkom na prsih in z belimi trakovi okrašeni, prostovoljno nosili podobno sv. Janeza ob raznih slovesnostih. V Vuhredu se je izkazal kot dobronak cerkve in duhovnikov. Pri pogrebu, ki se je vršil od doma, sta bila dva duhovnika in mnogo ljudstva, nosili so ga gasilci, ker je bil član požarne brambre, in je kot tak lansko leto meseca maja sam pomagal nositi pokojnega gospoda župnika Hrašovca na zadnji poti. Dragi Janez, počivaj v miru!

Sv. Anton v Slov. goricah. Po kratki komaj tedenski bolezni je mirno v Gospodu zaspala v starosti 72 let Terezija Fras. Pokojna je bila

Maribor. (Pogreb o. Cirila Bračko.) V zadnji številki smo poročali, da je umrl v mariborskem frančiškanskem samostanu g. pater Ciril Bračko. Slovesen pogreb priljubljenega duhovnika se je vršil dne 13. februarja popoldne izpred frančiškanske bazilike na Pohorju. Pogrebni obred pred krsto je opravil škof dr. Tomažič, ki se je poslovil od blagopokojnega v ganljivih besedah. Zalastinko je zapel pevski zbor bogoslovcev. Pogreb je vodil g. gvardijan ob udeležbi stolnega kapitlja, g. monsig. L. Vrežeta, samostanske družine, raznih organizacij, šolske mladeži in ljudske množice. Blagega g. Cirila so položili v grobnico na frančiškanskem pokopališču, želeč mu večni mir!

Vuhred. V lepem maju lanskega leta je nemila smrt pokosila našega nepozabnega gospoda župnika Henrika Hrašovec. Od tedaj je naša župnija bila celih devet mesecev brez pravega dušnega pastirja. V nedeljo dne 10. februarja pa je bil za njo spet dan veselja,

ko je bil umeščen novi g. župnik Janez Leber, sedanjí provizor na Mariji Reki. Ob veliki udeležbi vernikov iz domače kakor tudi iz sosednjih župnij je izvršil obred umeščenja č. g. dekan iz Vuzenice Karol Hüttner, ki je imel tudi pomenljiv in v srce segajoč govor o požrtvovalnem delu dušnega pastirja za svoje ovčice, katero zasluži protiljubezen vernikov. Te redke slovesnosti so se udeležili razen dekanijske duhovščine tudi gospod dekan iz Marenberga, sedanjí soprovizor župnije, in njegov gospod kaplan, ki je vodil cerkveno petje in s tem povečal vso slovesnost; dalje gospod župnik Jurij Mikolič iz Luč in gospod kaplan Vincenc Kolman iz Gornje Radgone, ki sta mu kot stara prijatelja asistirala pri sv. maši. Prisostvovali so tudi razni predstavniki korporacij, kakor gospod župan inž. Franjo Pahernik, banski svetovalec Peter Mravljak, predsednik cerkveno-konkurenčnega odbora Pavel Minarek, šolski upravitelj France Mence, šef železniške postaje Završnik, vpokojeni nadučitelj Wiedmoser, oba cerkvena ključarja in župnikov osebni prijatelj železniški kontrolor Alojz Gabere, ki je slavljenju prinesel kot spomin na ta dan novo kroniko s primerno pesnitvijo. Ta-

več svojih izdelkov odprda zdravstvenim potujočim muzejem, kakoršn'h je vse polno na Francoskem. Povprečno kupi in razdeli na teden tri mrtvake. Mrliški trgovec v Parizu je na delu s polno paro že cela desetletja...

Redek način pohoda v bolnico.

Prebivalstvo mesta Peč na Madžarskem si prizadeva, da obdrži svoje mesto na prvi strani v časopisju. Mesto je postalo svetovno znano, ko je pred nekaj meseci stopilo v tamkajšnjih rudnikih par sto rudarjev v gladovno stavko in jih več dni ni bilo spraviti iz rovov na svetlo, dokler se ni ugodilo njihovim zahtevam. Zdaj

bi jo smatrali za ob pamet, če bi se protivila na dlani vabečemu bogastvu in silila na štajersko kočarijo!

Udala se je v narekovano ji usodo, prikinila možitvi z neljubljenim možem proti svoji volji. Računala je na poznejšo tolažbo ter srečo za brezpogojno pokorščino napram staršem.

Kmalu po ogledih so pričeli na nevestinem in ženinovem domu s pripravami za gostijo, kakor je ni bilo v hrvaškem Zagorju desetletja. Ohcet dveh bogatašev bi naj bila pravo ljudsko slavlje, katerega bi naj ljudje pomnili ter sporočali potomcem, kaj so jedli, pili in kako so se veselili na Katič-Pasaričevem venčanju.

Dober teden pred poroko je bilo ženskega sveta na Katičevem dvorišču, da se je kar trlo. Ženske so čedile, klale, pekle ter kinčale. Moški so vozili vino, gonili pod nož govedo ter prašiče, da si bo omastil ob dnevi gostovanja pošteno mustače vsak kumek, katerega bo zaneslo mimo hiše presrečne neveste. Gazda je prosil vozove za prepeljavo bale in gostov. Najel je dve bandi muzikašev, nakupil smodnika za 12 možnarjev ter je vabil vsakega, katerega je srečal, na pogostitev.

Začeli so z gostijo v pondeljek pri Katičevih. Bilo je povabljenih in nepovabljenih gostov za tri Kraljevce. Veseljačenje pri jedi, pijači in muziki in bobnenju topičev je trajalo na nevestinem domu tri dni. Iz Kraljevca se je premaknil na kolesljih in dolgih lojtrskih vozih sprevoz gostov četrti jutro proti Stenjevcu, kjer so končali nezabno ohcet v soboto zvečer.

Stenjevec je dobil z Veroniko na največje Pasaričevo imanje novo - mlado gazdarico, ki bo kumovala vsem po njenem prirodu rojenim Stenjevcem.

Celi teden trajajočo gostijo so zaključili ter se razšli, saj niso mogli več. Turli veselje pri najboga-tejše obloženi mizi, godbi, plesu ter petju se priskuti, če traja predolgo in začne človek omagovati pod preobilnimi dobrotami.

Gostje so se razgubili ter razpeljali z glasno pohvalo, da Katiča in Pasariča ne bo prekosil nikdo, kar se tiče pogostitve odličnjakov in preprostega naroda!

Glas o preimenitni poroki v Kraljevcu ter o gostijah na dveh mestih se je širil z bliskavico ter segel

dobra tretjerednica 48 let in članica Marijine družbe žen. Ob grobu je domači gospod župnik povdaril, koliko dobrega je storila z molitvijo in drugim dobrimi deli. Rajna zapušča žalujočega moža in hčerko. Sveti ji večna luč! Komaj so utihnili zvonovi, pa so se spet oglasili z naznanilom, da je zapustila dne 2. februarja to solžno dolino druga tretjerednica in članica Marijine družbe žen Terezija Maguš iz Stanetine v starosti 72 let. Pokojna je bila ljubezniva in zgledna mati svojim otrokom. Zapustila je pet sinov in tri hčerke, eden je padel v svetovni vojni. Pogreb se je vršil dne 4. februarja predpoldan ob veliki udeležbi ljudstva. Spremljala jo je na zadnji poti Marijina družba žen, skoraj vse tovarišice so jo spremlile do groba z zastavo. Ob grobu se je poslovil od nje gospod župnik F. Škof in je v prisrčnih besedah opisal velike vrline pokojne. Bog ji hodi plačnik za njena dobra dela!

Stanovno pri Veliki Nedelji. Po dolgem in mučnem trpljenju je umrla Marija Kranjc, rojena Kos. Pokojna je bila pridna gospodinja, blaga žena in vzorna mati. Zapušča poleg žalujočega moža tri nepreskrbljene otroke, dve hčerki in sinčka. Neizprosna jetika ji je po dvehletnem trpljenju uničila življenje v starosti 48 let. Življenjske težave in trpljenje boleznij je blagopokojna žena prenašala potrpežljivo in vdano v voljo božjo. Pogreb se je izvršil na pokopališče k Veliki Nedelji dne 2. februarja ob številni udeležbi ljudstva. S smrtjo blage žene je zelo hudo prizadet njen vrli mož Tomaž, kateri se je lansko leto pri vožnji z volji hudo ponesrečil. Žalujočemu možu, otrokom, nad 80 let stari materi in sestram naše iskreno sožalje!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Izdihnil je svojo blago dušo Franc Horvat, prevžitar v Osluševcih. Rajni, ki je dočkal visoko starost 85 let, je bil skrben gospodar in je svoj dom vzorno uredil. Bil je poštenjak od pet do glave in značajan katoliški mož. Več let je bil naročnik Slovenskega gospodarja. Njegov pogreb se je vršil v nedeljo dne 10. t. m., ob obilni udeležbi. Ob odprtem grobu mu je govoril zadnje slovo domači gospod župnik. Domači cerkveni pevski zbor mu je zapel ganljivo nagrobnico »Gospod, daj mu mir«. Bog mu naj bo plačnik za vsa njegova dobra dela.

Ljudje, ki so bolni na želodčnih, ledvičnih in žilnih vnetjih. Ker oni, ki trpe na prekomerni tvoritvi sečne kisline in napadih protina, uravnavajo leno delovanje črevesa z uporabo naravnih »Franz Josefovih« vodo. Mož je zdravniške prakse so se prepričali, da se »Franz Josefova« grenčica sigurno skrajno prizanesljivo delujoče salinično odvajalno sredstvo, tako da jo priporočajo tudi pri trebušnih kilah, natrganih danki in hipertrofiji prostate. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

la! Preostalim domačim naše iskreno sožalje! — Snega in zime imamo dovolj. Tudi pri nas se bodo letos urešničile besede: »Kadar je do pusta dosti časa, je malo porok«; nimamo več kakor samo tri pare.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Globoka žalost je prevzela naša srca v soboto dne 9. t. m. popoldne, ko smo zaslišali glas zvona vaške kapele. Naznanil je tužno vest, da je v bolnici v Murski Soboti po kratki bolezni vsled zastrupljenja krvi mirno v Gospodu zaspala Marija Vrtnjak iz Sehišč v 50. letu starosti. Pred nekaj dnevi je padla na ledeni cesti ter se na levi nogi težko ranila. V petek dne 8. t. m. je bil poklican zdravnik in gospod župnik, ki je prinesel sv. popotnico. Zaradi težke rane je gospod zdravnik svetoval, naj se bolnica takoj prepelje v bolnišnico. Še isti dan je bila prepeljana, toda vsaka pomoč je bila zaman. Pogreb se je vršil v ponedeljek dne 11. t. m. ob enih popoldne na bolniško pokopališče v Murski Soboti. Naj ji bo prekmurska zemlja lahka! Žalujočim pa iskreno sožalje!

Sv. Križ na Slatini. Daleč naokrog je dobro znana naša nadžupnija. Nekateri pravijo, da tukaj okrog Rogoške Slatine še ni krize, ker se v sezoni vozijo k nam sami milijonarji! Pa mi Križevljani ne govorimo tako. Tudi pri nas je že dalje časa prav huda kriza kljub temu, da se baje vozijo k nam bogataši. Posebno čutimo krizo to leto. Več kot polovico ženitovanskega časa ni bilo pri nas nobenega oklica, poroke pa še manj. V društvenem življenju nismo zadnji. Dne 13. januarja smo imeli občni zbor FKA in izvolili nov odbor. V nedeljo dne 10. februarja smo imeli dekanjski tečaj FKA. Prišla sta iz Maribora dva govornika. Udeležba je bila kljub slabemu vremenu zelo

dobra. Ne smem pozabiti, da vas za pustno nedeljo od blizu in daleč prijazno vabimo v naš Društveni dom. Gledali boste smešno in zabavno igro »Nevesta iz Amerike«. Prijatelji smeha vljudno vabljeni!

Spodnje Sečovo pri Rogoški Slatini. Naša vas se malokedaj oglašila v »Slovenskem gospodarju«. Pa saj tudi nimamo dosti novic. Zato smo mislili, da nam bo letos volk skozi vas talil, ker ni bilo tako dolgo nobene gostije. Končno pa se le spomni visoko v hribih med vinskimi goricami Skrabelnov Tonček, da potrebuje gospodinjo. Šel je iskat nevesto in se je oglašil v naši vasi pri Šmidovi Pepci. Dne 11. februarja sta si pred oltarjem slovesno obljubila zakonsko zvestobo. Slišali so se glasovi: Kdo se bo možil tako visoko?! Pepca je pa kar mirno odgovarjala, da je lažje gledati s hriba v dolino, kot pa z doline na hrib. Oba novoporočenca sta iz dobrih krščanskih družin in sta tudi bila oba dobra Marijina kongreganista. Zato jima vsi kongreganisti in kongregantkinje želimo v zakonskem življenju obilo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Peter na Medvedovem selu. Tudi pri nas se zelo občuti kriza, posebno kar se tiče 7. sv. zakramenta. Kandidatov in kandidatkinj je v vsaki vasi dovolj, pa kaj čemo, ko pa denarja ni. Slišal sem, kako je ta ali drugi rekel: Bom raje počakal, da mi svatovsko večerjo priredijo na občinske stroške. — Tudi v naši fari se udeležuje bratovščina jeruzalemskega osla. Če bi prišel ob nedeljah ali na praznik tujec skozi našo vas, bi se prav gotovo začudil, misleč, da se služba božja vrši pod lipo. Sedaj, ko je zima, se včasih primeri temu ali drugemu, ki ima bolj tanke podplate, da jo potegne pod kor, ali pa se skrije za orgle. So pač resnične besede našega gospoda župnika, češ, kdor dela hudo, se boji luči, to se pravi, boji priti v cerkev.

Sv. Ema. Agitatorji za 7. zakrament bodo morali hiteti s svojo agitacijo, ker se jim bliža zadnji čas. Letos imajo slab uspeh, močno jim nasprotuje gospodarska kriza, ki jo jako občutijo že tudi večji kmetje. Do sedaj imamo komaj sedem oklicev. Naša dekliska Marijina družba se v nedeljah popoldne prav pridno pripravlja za materinsko proslavo.

Videm ob Savi. (Pogreb antiškega gospoda župnika.) »Gospodar« je že poročal, da je

daleč. Kak utis je napravila več nego potratna proslava ohceti na Vinka, si lahko predstavljamo. Veronika mu je bila vse na svetu in z njo je bil ob vse. Ni se hudoval nad izvoljenko radi nezvestobe, ne nad nezasuženimi udarci, ki so padali z vso neusmiljenostjo po njem eden za drugim. Pri toliki krutosti, katero mu je namenilo življenje, tudi on ni ostal miren ter ravnodušen.

Mar je li hotel postati kmet, kateri utaplja nad nanj razlito gorje v potu svojega obraza pri težkem delu? Ne in zopet ne!

Za koga bi naj bil lepšal, širil ter utrjeval komaj kupljeni — novi dom? Za se? Toliko pohlapneža po imetju ni bilo v njem, da bi garal ter se mučil z zemljo za svojo lastno osebo.

Z neugnano silo ga je gnalo proč z doma, proč od mirno delavnih ljudi, zopet nazaj med one, ki so mu obetalí uteho v lahkomišelnosti — med nekdanje rakarske tovariše.

Prepuštil je obdelavo in pridelek s posesti sosedu ter je ostavil komaj okušeno mirno življenje za zmiraj.

Lahkomiselni potepuhi si znajo pomagati iz vsa-

kega še tako zamotanega položaja in sicer naglo. Tako je bilo tudi z obsotelskimi rakarji.

Kuga jim je pomorila v eni spomladi rake in jim izmaknila izpred ust polno skledo vsakdanjega kruha. Vsakdo bi pričakoval, da bo prisilila smrt rakov obvodne lenuhe k rednemu delu. Kaj še!

Nekaj rakarjev se je že razlezlo po deželi za delom ter kruhom; drugi so pa samo pogledali preko Sotle in že jih je zvalil na postopaška pota nov poklic — tobakarjev.

Že prej smo beležili, da bratje Hrvati niso bili rakarji niti tedaj ne, ko je bil ta posel najbolj dobičkasosen. Za lov in prodajo rakov jim ni bilo, pač pa je cvetelo med njimi od bogznaj kedaj tihotapstvo s tobakom. Po ceneni duhan so hodili na Madžarsko in celo v Bosno. Razpečevali so prepovedano robo na drobno doma po Zagorju in seveda tudi po štajerski strani.

Sverc tobaka je bil nevaren poklic in ne tako nedolžno ter mirno postopanje kakor rakarstvo. Tobakar je moral računati vsak trenutek z nevarnim dejstvom srečanja hrvaškega ali štajerskega financarja. (Dalje sledi.)

se je prebivalstvo na novo »proslavilo«. V budimpeštanski Pasterjev zavod je bilo pripeljanih od tamkaj nekaj oseb, na katerih so se poznala znamenja zob, kakor bi jih bile živali obgrizle. Vodstvo bolnice pa je prišlo na sled, da so se ti ljudje sami sebe obgrizli in sicer samo za to, da bi se lahko brezplačno peljali v bolnico v Budimpešto in dobili za dva tedna brezplačno hrano. Obveščena je bila policija, ki bo nadalje »poskrbela« za nje.

Mož in žena.

— Rada bi samo vedela, če so vsi možje tako neumni, kakor si ti.

— Vsi ne. Nekateri so ostali samci.

umrl v bolnici v Krškem g. artički župnik Sribar. Pogreb se je vršil dne 11. februarja na Vidmu ob Savi na željo rajnega, ki je imel na Resi nad Vidmom krasen vinograd z vilo. Truplo so prenesli omenjenega dne z Rese ob 10. uri predpoldne v cerkev na Vidmu. S prižnice je govoril poslovilne besede gospod zdolski župnik Soba. Slovesno sv. mašo je opravil g. vdemski dekan Ivan Medvešek. Pogreb je vodil mariborski stolni župnik g. Mihael Umek ob spremstvu 40 duhovnih sbratov. Poslovilne besede ob odprtem grobu je govoril g. Umek. Veličastnega pogreba so se udeležili v obilnem številu Artičani, kjer je župnikoval blagopokojni, in so mu želeli večno plačilo v nebesih za vse duševne in telesne dobrote, katere jim je delil kot dušni pastir.

Sv. Rupert nad Laškim. Presneto hudo nas je prijemala letošnja zima: veliki sneg, nako-pičen v visokih zametih, nas je obdal kakor s trdnjavskim zidom; da nismo mogli v svet; pri tem pa je mraz kuril, da je bilo joj. A sedaj, hvala Bogu, je predrlo toplo solnce črne oblake in njegovi mili žarki nas bodo, tako upamo, kmalu oprostili ledenih spon. Hvala Bogu, pri-sijalo je tudi toplo, dobrodejno solnce iz naše prestolice, lepega Beograda; nova naša vlada je pometla z ljudmi, ki so tudi našo župnijo raztrgali na tri kose, in nas pridelili občini Sv. Lenarta, kamor spadamo tako, kakor pest v oko. Reci in beri: tri ure moramo sedaj v tej str. šni zimi k bacati po snegu in mrazu in sa-mili bregovih, ko imamo opravek na občini; tako da pač vsak zavezen občan v ser obsoja tisetga JNSsarja, ki nam je nakopal tako ob-činsko pridelitev. Zaupamo v našega vrlega predsednika vlade, ki je iskreno povdarjal in povedal, da hoče predvsem pomagati ubogemu kmetu, največjemu siromaku in trpinu v naši državi. Vsi zavedni Sentruperčani zaupamo in bomo tudi delali v tem smislu, da se nam zopet vrne naša občina!

Pišec. Hitro, hitro čas beži! In kdo bi mi-slil, da je že preteklo 50 let, odkar sta si ob-ljubila zvestobo in sklenila pred oltarjem Go-spodovim zakonsko zvezo Ogoreve Martin in njegova žena Terezija rojena Kostevc? 50 let! Lepa doba življenja. Se lepši spomini na njo. V Pavlovi vasi štev. 45 v župniji Pišec kra-ljuje lep Ogorevec dom. Ni velik, ne pro-stran, a dovolj velik, da se v njem naseli sre-ča, zadovoljnost in potrpljenje. In to sta do-živela naša slavljena v teh 50 letih vzornega zakonskega življenja. Blagoslovilo ju je ne-bo s sedmimi otroki. Šest jih še živi in so v veselje in podporo slavljencema. Ančka pa se v nebesih veseli njunega jubileja. Prišla je seveda tudi bolezen v hišo, zlasti slavljenci ni prizanašala. Toda v teh dneh trpljenja in potrpljenja sta iskala utehne pri Njem, ki so mu pokorne bolezn in vse stvari in danes sta še oba dokaj trdna in zdrava. Martin pa še vedno rad pomaga mežnariti pri službi božji, kar mu tudi Bog ne bo pozabil. In ko sta dne 15. t. m., oziroma naslednjo nedeljo, v krogu svojih otrok, vnukov, vnukic, naj-ozjih prijateljev in znancev obhajala svoj zlati poročni jubilej, jima želimo tudi ostali farani, da bi še dočakala biserni jubilej tako čila in zdrava ter vneta za božjo pot. Bog ju živi!

Pišec. Smrt kosi. Nič ne gleda ne na levo, ne na desno. Kar ji pod koso pride, mora pa-siti. In če tudi bi bil hrast v gori. Pa so padli trije hrasti, trije bratje Dirnbeki pred nedav-nim. Prvega je smrt pokosila Matijo 29. XI. 1934 v starosti 69 let. Kdo bi mislil, da mu bosta brata tako hitro sledila. »Kadar se v gori utrga plaz, kdo-li mu zastavi gaze, poje

pesnik. In je šlo naprej. Dne 18. I. 1935 je ugasnilo življenje Janezu Dirnbeku v staro-sti 74 let. Še na pogrebu mu je bil brat An-ton. Pa je že čez 10 dni ob sprevidenju izja-vil: »Grem za bratoma.« In res. Dne 30. ja-nuarja je zaspal v Gospodu. Star je bil 65 let. Padli so trije hrasti, trije bratje Dirnbeki! Toda vsi so bili pripravljeni, da položijo ra-čun o svojem hiševanju v roke večnemu Sod-niku. Zato pokoj njihovim dušam in blag-jim spomin! — Toda ni še konec smrtno že-ve. Dne 31. januarja je ugasnila luč življenja Neži Kokot v starosti 83 let. Kdo je ni poznal, gospe Neže? Dolga leta, nad 50 jih je bilo, je pela slavo božjo v cerkvi sv. Mihaela v P-se-ah kot cerkvena pevka ob strani svojega so-proga Antona, nadučitelja in organista. Bila pa je tudi vzorna žena možu in mati svojim deveterim otrokom, od katerih še štirje žive. Bila je vzor mati! Ni se bala otrok in težav z njimi, kakor to velikokrat storijo moderne matere, ki raje negujejo in poljubljajo dva ali več pasov, kot enega otroka. Zato smo pre-pričani, da je bila in je Bogu, ki ga je večkrat sprejela v bolezn in onemoglosti v svoje sr-ce, še bolj ljuba kot oni množici faranov, pri-jateljev in znancev, ki jo je spremlja na zad-nji pot. Počivaj v miru, dobra mati! Pre-ostalin, naše sožalje!

Zagreb. »Naš dom« se imenuje dekliško za-vetišče v Zagrebu. Vodijo ga katoliško čuteči in misleči izobraženci, Slovenci, ki so tam v raznih službah, ali pa se bavijo s svobodnimi poklici. Dekliško zavetišče se imenuje radi tega, ker se tja zatekajo brezposelna in slu-že iskajoča dekleta, kjer dobe za prav mali denar celodnevno oskrbo in prenočišče, da niso vezane na razne druge slične organiza-cije, ki dekleta strašno izkoriščajo, ali pa ce-lo na ulico, kjer največje zapadejo v roke raznim izkoriščevalcem, ki jih ne samo ogoljufajo za njihov denar, ampak jih navadno tudi telesno upropastijo in jim »ztrgajo iz njihovih duš vse ono dobro, kar jim je mati s toliko skrbjo in nego leta in leta vceptjala. »Naš dom« ima tudi posredovalnico za slu-že ter ima večinoma po več raznih služb na razpolago, radi tega opozarjamo vsa dekleta, ki gredo v Zagreb s trebihom za kruhom, naj se nkar ne ozirajo na razne oglase po postajah ali na zapejive besede gotovih oseh, ki čakajo pri prihodu vseh vlakov na zagreb-skih postajah in dekleta izvabljajo s seboj pod raznimi pretekami in z raznimi obljubami, ampak naj se vsaka napoti naravnost v »Naš dom«, ki je v Bakačevi ulici 4, 2. nad-stropje, kamor se je s 1. oktobrom 1934 pre-selil iz Beogradske ulice 10. Torej še enkrat: Bakačeva 4, 2. nadstropje, na Jelačićevem tr-gu, je prostor slovenskim dekletom, ki pri-

dejo v Zagreb službe iskat. Duhovni vodja »Našega doma« je g. pater Kozelj, Slovenec-jezuit, ki vodi tudi slovensko Marijino dru-žbo v Zagrebu, kar naj bo ponovno zagotovilo, da je to edina organizacija, ki se briga kakor za dušni, tako za telesni blagor naših sloven-skih deklet.

Pogled v bodočnost.

Pogled v bodočnost je človeka vedno zanimal, posebno pa danes, ko jih je le malo, ki bi bili s sedanostjo zadovoljni. Angleški znanstvenik J. B. S. Haldane poskuša odkriti zaveso bodočnosti vsaj za 30 let naprej. Ni bogve kako tolaž-ljiva slika, ki nam jo pokaže. Tehnika bo seve napredovala, zato pa tudi brez-poselnost. Vendar bo človeštvu danega nekaj povsem novega: »znanstvena dr-žava«. V tej rajski državi bo vsak otrok že pred spočetjem pod zdravstvenim varstvom. Materinstvo bo častitljiv po-klic in kakor vsak drug poklic plačan. Vzgoja mladine bo taka, da bo vsak 20-letnik zaposlen po 30 ur na teden. Pre-prečevanje bolezn bo na višku, tako da bo večina ljudi dosegla starost 70 let, ne da bi bila kdaj v življenju resno bol-na. Kirurgija bo dosegla uspehe, ki bi se danes zdeli gola domišljija. Tudi vse druge vede bodo zelo napredovale. Zemljo bodo preiskali do 15 milj v globino in prvi polet na luno se bo obistnil. — Ameriški učenjaki so se upali pogledati še dalje v bodočnost in napovedati, kako bo na svetu čez 100 let. Pravijo: Leta 2034 ne bo na zemlji nobene nalez-ljive bolezni več. Svet bo veliko boga-tejši, kajti silo za vse stroje bo dajalo solnce. Iz morja bodo dobivali toliko zlata, da ga bo za vse narode na svetu dovolj. S pomočjo daljnoveda bo mogel vsak iz svoje zasebne sobe opazovati vse dogodke po vsem svetu. Najčudovitej-se stavbe bo mogoče postaviti v teku enega tedna in najlepša palača bo stala smešno malo. Poleti čez Ocean bodo vsakdanji in na letališčih bodo ljudje zahtevali listke za Afganistan (v osred-nji Aziji) »tja in nazaj«. Ljudje bodo le še malo delali, ker bodo vse delo opravljali stroji s solčno pogonsko silo.

Ali si že obnovil naročnino?

Evharistični kongres v Mariboru 7.-8. IX. 1934.

Te dni je izšla knjiga, ki nam natan-čno popisuje ves potek veličastnega kongresa v Mariboru ter priobčuje tudi vsa predavanja. Priložene so tudi šte-vilne slike te velike manifestacije vse lavantinske škofije. Da bi mogli to lepo knjigo kot trajen spomin nabaviti naj-širši krogi, je Tiskarna sv. Cirila to knjigo dala za čas do 1. marca 1935 za ceno, ki ne krije niti vseh stroškov. — **Kdor naroči do 1. marca 1935 to knjigo, plača za**

njo samo 12 Din. Fozneje bo stala ta knjiga 16 Din. Nekaj izvodov je tiskanih tudi na bolj-šem papirju in stane tak izvod 30 Din. Knjigo bomo te dni razposlali na žup-ne urade in si lahko tamkaj vsak po-gleda, kako je res lepa oprema in da je tega denarja res vredna. Vsi, ki le zmo-rete, kupite si ta spomin na evharisti-čni kongres v Mariboru. Knjigo naro-čite pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Koroška cesta 5.